Dosarul nr.3-162/2022

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

25 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac
Grefier Aliona Busuioc

examinînd în şedinţă de judecată publică acțiunea depusă de Andriy Minayev împotriva Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor privind anularea actului administrativ,

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanților la proces:

La data de 21 ianuarie 2022, Minayev Andriy a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, solicitând anularea Deciziei nr.03/2-15-01d din 05.01.2022 de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte și a deciziei nr.03/2-15-86 din 19.01.2022 de soluționare a cererii prealabile.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin decizia nr.03/2-15-01d din 05.01.2022, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor a dispus sistarea imediată a executării tranzacțiilor suspecte ale persoanei fizice Minayev Andriy, pe un termen de 30 de zile lucrătoare, în privința a *****o.

Reclamantul susține că Decizia nr.03/2-15-01d din 05.01.2022 a fost emisă în mod arbitrar, prin exercitarea abuzivă a dreptului discreționar și cu încălcarea normelor de procedură administrativă. Reclamantul califică decizia drept act administrativ individual defavorabil, susceptibil de contestare în instanța de contencios administrativ, în temeiul Legii nr. 308/2017 și al Codului administrativ.

Notează că, la 13 ianuarie 2022, a depus o cerere prealabilă prin care a solicitat suspendarea executării și anularea deciziei nr.03/2-15-01d din 05 ianuarie 2022. Prin răspunsul nr.03/2-15-86 din 19 ianuarie 2022, SPCSB a considerat că decizia trebuia contestată direct în instanța de judecată, fără parcurgerea procedurii prealabile. Totodată, SPCSB a refuzat anularea deciziei, invocând faptul că motivele care au justificat sistarea tranzacțiilor nu au încetat și că informațiile relevante au fost transmise Procuraturii Anticorupție.

Reclamantul invocă, că prin actele administrative contestate i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, precum și dreptul d proprietate. Acesta afirmă că nu a avut posibilitatea de a fi audiat și de a prezenta probe cu privire la suspiciunile formulate de SPCSB, fiindu-i astfel afectat

dreptul la apărare. De asemenea, susține că sistarea tranzacțiilor l-a împiedicat să dispună de mijloacele financiare obținute legal din vânzarea, la 27 decembrie 2021, a cotei de 90% din capitalul social al SRL „DFM" către cetățeanul israelian Geler Arie, invocând în acest sens încălcarea dreptului de proprietate garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Cu referire la ilegalitatea deciziei contestate reclamantul invocă următoarele argumente:

În temeiul art. 19 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 308 din 22.12.2017 privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) este abilitat să emită decizii de sistare a executării activităților sau tranzacțiilor suspecte, precum și decizii de sistare a bunurilor suspecte. Totodată, potrivit art. 20 alin. (1) pct. 1) și art. 33 alin. (4) din aceeași lege, asemenea măsuri pot fi dispuse în cazul existenței unor suspiciuni pertinente privind spălarea banilor, infracțiunile asociate acesteia, finanțarea terorismului sau proliferarea armelor de distrugere în masă, pentru un termen de până la 30 de zile lucrătoare.

Conform art. 33 alin. (11) din Legea nr. 308/2017, deciziile emise în temeiul alin. (4) pot fi contestate în procedura contenciosului administrativ. Prin urmare, legalitatea deciziei contestate urmează să fie apreciată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, inclusiv a cerințelor privind forma, conținutul și motivarea actelor administrative individuale.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual reprezintă o dispoziție, decizie sau altă măsură oficială a autorității publice, adoptată pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public și destinată să producă efecte juridice directe. La rândul său, art. 6 alin. (1) definește procedura administrativă ca activitatea autorităților publice orientată spre examinarea circumstanțelor, pregătirea și emiterea actelor administrative individuale.

În conformitate cu art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. De asemenea, art. 118 alin. (1) prevede că motivarea trebuie să cuprindă temeiurile esențiale de fapt și de drept care au determinat adoptarea actului, iar alin. (2) lit. c) impune, în cazul actelor defavorabile, descrierea succintă a procedurii administrative, inclusiv a investigațiilor, probelor și audierilor relevante. Potrivit alin. (3), motivarea completă constituie parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Reclamantul susține că Decizia SPCSB nr. 03/2-15-01d din 05.01.2022 nu respectă aceste cerințe, întrucât nu cuprinde o expunere concretă a circumstanțelor de fapt care au justificat sistarea tranzacției. În opinia sa, actul contestat conține, în esență, doar partea introductivă și partea dispozitivă, precum și trimiteri generale la dispozițiile Legii nr. 308/2017, fără a permite identificarea motivelor concrete care au determinat adoptarea măsurii. Deși SPCSB a invocat existența unor suspiciuni pertinente privind proveniența mijloacelor bănești și caracterul fictiv al unor tranzacții, autoritatea nu a indicat în mod concret elementele care susțineau aceste suspiciuni și nici circumstanțele care justificau presupunerea unei proveniențe ilicite a fondurilor. În consecință, reclamantul consideră că măsura a fost dispusă fără o motivare suficientă în fapt.

În susținerea poziției sale, reclamantul invocă Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din 14 noiembrie 2020, pronunțată în dosarul nr. 3-4357/2019, prin care a fost anulată decizia SPCSB nr. 03/2/22-35d din 30 octombrie 2019 privind sistarea tranzacțiilor societății SC „BASS SYSTEMS" SRL. Potrivit reclamantului, instanța a reținut că actul respectiv nu permitea identificarea circumstanțelor care au determinat adoptarea măsurii, fiind insuficient motivat.

Reclamantul subliniază că, în cazul său, nu a fost indicată nici măcar existența unei solicitări concrete din partea unui procuror care să fi stat la baza sistării tranzacției. De asemenea, SPCSB a făcut referire generică la informații obținute în condițiile legii și la solicitări ale autorităților competente din alte jurisdicții, fără a preciza natura acestor informații sau autoritățile emitente. În opinia sa, soluția pronunțată în cauza menționată prezintă relevanță pentru examinarea prezentei cauze, având în vedere similitudinea problemelor de drept invocate.

Totodată, reclamantul face trimitere la cauza Bejan împotriva României (Hotărârea din 6 decembrie 2007), invocând necesitatea asigurării unei jurisprudențe coerente și a respectării principiului securității juridice, precum și evitarea unor diferențe de tratament nejustificate între persoane aflate în situații comparabile.

În continuare, reclamantul menționează că, potrivit art. 18 alin. (1) și (3) din Legea nr. 308/2017, SPCSB este o autoritate publică autonomă și independentă, care își exercită atribuțiile fără imixtiuni externe. Cu toate acestea, reclamantul consideră că, în speță, autoritatea a dispus măsuri asigurătorii fără o examinare suficientă a circumstanțelor tranzacției și fără stabilirea concretă a suspiciunilor care ar fi justificat intervenția sa.

De asemenea, reclamantul mai invocă încălcarea dreptului său de a fi audiat și de a prezenta probe în cadrul procedurii administrative. Acesta susține că nu a fost invitat la audieri și nu a avut posibilitatea de a formula explicații cu privire la suspiciunile reținute de SPCSB, fiind astfel lipsit de posibilitatea exercitării efective a dreptului la apărare. În acest sens, invocă art. 94 din Codul administrativ, referitor la audierea participanților la procedura administrativă.

Reclamantul consideră că omiterea audierii sale a contribuit la exercitarea arbitrară a dreptului discreționar de către autoritatea publică, întrucât nu ar fi fost examinate toate circumstanțele relevante, inclusiv cele favorabile acestuia.

În susținerea acestei poziții, reclamantul invocă art. 16 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, potrivit căruia dreptul discreționar permite autorității să aleagă între mai multe soluții legale, fără a admite exercitarea arbitrară a atribuțiilor. De asemenea, art. 137 impune exercitarea dreptului discreționar cu bună-credință, în limitele legii și în conformitate cu scopul pentru care acesta a fost acordat. În același context, art. 92 alin. (1) și (2) din Codul administrativ prevede că autoritatea publică apreciază probele în cadrul întregii proceduri administrative și trebuie să ia în considerare toate circumstanțele relevante pentru cauză, inclusiv cele favorabile participanților.

Cu referire la netemeinicia Deciziei nr.03/2-15-01d din 05.01.2022 de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte, reclamantul invocă următoarele argumente:

Reclamantul consideră că decizia contestată este neîntemeiată și abuzivă, întrucât SPCSB a invocat existența unor suspiciuni pertinente privind spălarea banilor, fără a ține cont de circumstanțele concrete ale tranzacției și de documentele care, în opinia sa, confirmă proveniența legală a mijloacelor financiare.

În acest sens, reclamantul susține că suma de *****, deținută în contul bancar nr. *****și vizată de măsura de sistare pentru 30 de zile lucrătoare, provine dintr-o tranzacție legală de vânzare-cumpărare a unei părți sociale, încheiată printr-un contract autentificat notarial.

Astfel, la 17 iunie 2019, Minayev Andriy a dobândit o cotă de 40% din capitalul social al SC „DFM” SRL, iar ulterior, în urma contractelor de vânzare-cumpărare din 21 decembrie 2019, a devenit asociatul unic și beneficiarul efectiv al societății.

La 27 decembrie 2021, Minayev Andriy a încheiat un contract de vânzare-cumpărare a unei cote de 90% din capitalul social al SC „DFM” SRL către Geler Arie, cetățean al Israelului. Contractul nr. 11739 a fost autentificat notarial, părțile fiind reprezentate în baza unor procuri.

Potrivit clauzei 3.1 din contract, prețul părții sociale a fost stabilit la *****, sumă care urma să fie achitată prin transfer bancar în contul reclamantului, în termen de cinci zile lucrătoare de la semnarea contractului.

La 28 decembrie 2021, cumpărătorul a efectuat transferul bancar, indicând drept destinație a plății achiziționarea cotei de 90% din capitalul social al SC „DFM" SRL, conform contractului din 27 decembrie 2021. Ulterior, prin decizia Agenției Servicii Publice din 29 decembrie 2021, au fost înregistrate modificările corespunzătoare în Registrul de stat al persoanelor juridice, Geler Arie devenind titularul unei cote de 90%, iar Minayev Andriy păstrând o cotă de 10% din capitalul social al societății.

În susținerea legalității tranzacției, reclamantul afirmă că notarului, care a autentificat contractul, i-au fost prezentate documente justificative privind disponibilitatea mijloacelor financiare ale cumpărătorului și proveniența acestora. De asemenea, la solicitarea *****, au fost furnizate documente destinate confirmării caracterului licit al sumei transferate. Printre înscrisurile prezentate se numără hotărârile societății olandeze BEPAT B.V., al cărei unic acționar este Geler Arie, privind distribuirea dividendelor, extrasul din registrul societăților comerciale din Olanda, rapoartele financiare și declarațiile fiscale ale companiei pentru anii 2019–2020. Totodată, au fost prezentate confirmări și extrase bancare emise de Union Bancaire Privée SA, din care ar rezulta că Geler Arie a beneficiat de dividende în valoare de 850 000 de dolari SUA pentru anul 2019 și de 595 000 de dolari SUA pentru anul 2020. În plus, un extras din contul deținut la Deutsche Bank Privat und Geschäftskunden AG ar indica disponibilități financiare în valoare de ***** la data de 27 august 2021.

În aceste condiții, reclamantul consideră că existența documentelor justificative privind proveniența fondurilor și caracterul efectiv al tranzacției contrazice suspiciunile invocate de SPCSB. Reclamantul apreciază că autoritatea nu a evaluat în mod corespunzător circumstanțele tranzacției și probele disponibile înainte de dispunerea măsurii asigurătorii. Totodată, reclamantul susține că măsura adoptată este de natură să prejudicieze interesele sale patrimoniale și să descurajeze investițiile străine în Republica Moldova.

În concluzie, reclamantul reiterează că Decizia SPCSB nr.03/2-15-01d din 05.01.2022 a fost emisă în urma exercitării arbitrare a dreptului discreționar și în cadrul unei proceduri administrative afectate de vicii esențiale, astfel fiind pasibilă de anulare.

La data de 25 februarie 2022, autoritatea publică pârâtă – Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor a depus **referință** la cererea de chemare în judecată, prin care și-a exprimat dezacordul față de acțiunea înaintată de Minayev Andriy, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată. (f.d.186-197, vol. II)

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Cebanu Olga, a solicitat admiterea acțiunii conform motivelor de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul autorității publice pârâte – Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, în ședința de judecată nu s-a prezentat, prin referința depusă a solicitat examinarea cauzei în lipsa pârâtului. Având în vedere că participantul la proces a fost legal înștiințat, iar absența acestuia nu împiedică examinarea cauzei, instanța, în temeiul art. 218 lit. d) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și de drept prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în cauză și prin raportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, pentru următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art.206 alin.(1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în vederea valorificării drepturilor și intereselor sale legitime, instanța de judecată constată că cererea de chemare în judecată a fost depusă cu respectarea procedurii prealabile și în termenul prevăzut de lege, fiind întrunite condițiile de admisibilitate ale acțiunii.

În ceea ce privește competența de soluționare a cauzei, instanța reține că, potrivit prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, competența de examinare a prezentei acțiuni revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), motiv pentru care acțiunea a fost depusă cu respectarea normelor de competență materială și teritorială.

Potrivit art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura primei instanţe, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acţiunii în contencios administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

În concordanță cu art. 218 din Codul administrativ, examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii:

a) examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanţa de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă;

c) participanţii la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în

contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanţilor şi/sau a reprezentanţilor lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

În temeiul art. 219 din Codul administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În același timp, conform art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În conformitate cu art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu, în temeiul art. 22 și art. 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiectul examinării prezentei cauze îl constituie anularea actelor administrative.

Din materialele cauzei, instanța reține că, la data de 05 ianuarie 2022, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, în temeiul art. 19 alin. (1) lit. r), art. 20 alin. (1) pct. 1) lit. b) și art. 33 alin. (4) din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului, invocând existența unor suspiciuni pertinente privind spălarea

banilor sau comiterea infracțiunilor asociate acesteia, materializate prin suspiciuni referitoare la proveniența mijloacelor bănești și la caracterul fictiv al unor tranzacții, precum și informațiile parvenite în condițiile legii, a emis Decizia nr. 03/2-15-01d, prin care a dispus sistarea executării tranzacțiilor suspecte ale persoanei fizice Minayev Andriy, aferente contului bancar nr. *****, pentru un termen de 30 de zile lucrătoare, cu privire la suma de 1.000.000 de euro. (f.d.197, vol.I)

La data de 13 ianuarie 2022, reclamantul Minayev Andriy a depus cerere prealabilă, prin care a solicitat suspendarea executării și anularea Deciziei nr.03/2-15-01d din 05 ianuarie 2022. (f.d.198-203, vol.I)

Prin răspunsul nr. 03/2-15-86 din 19 ianuarie 2022, SPCSB a comunicat că decizia urma să fie contestată direct în instanța de judecată, fără parcurgerea procedurii prealabile. Totodată, autoritatea a refuzat anularea deciziei, invocând faptul că motivele care au justificat sistarea tranzacțiilor nu au încetat, iar informațiile relevante au fost transmise Procuraturii Anticorupție. (f.d.204, vol.I)

La data de 21 ianuarie 2022, reclamantul Minayev Andriy s-a adresat instanței de judecată cu prezenta acțiune, solicitând anularea Deciziei nr. 03/2-15-01d din 05 ianuarie 2022 și a Deciziei nr. 03/2-15-86 din 19 ianuarie 2022 privind soluționarea cererii prealabile. (f.d.2-17, vol.I)

Conform art. 1 din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, scopul legii constă în instituirea măsurilor de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului, în vederea asigurării securității statului, protejării sistemului național financiar-bancar și financiar-nebancar, precum și apărării drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice și ale statului.

Potrivit art. 18 din aceeași lege, Serviciul Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor este o autoritate publică independentă în raport cu celelalte persoane juridice şi fizice, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare, și funcționează ca organ central de specialitate autonom și independent. Serviciul are drept scop prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului și contribuie la asigurarea securității statului în conformitate cu prezenta lege. Serviciul își exercită atribuțiile funcționale liber, fără imixtiuni externe, politice sau guvernamentale ce pot compromite independența și autonomia acestuia. Serviciul este persoană juridică de drept public, dispune de ştampilă cu imaginea Stemei de Stat a Republicii Moldova, de cont trezorerial şi de alte atribute necesare în vederea executării obligațiilor ce îi revin în temeiul legii.

În conformitate cu art. 19 alin. (1) lit. a), b), d), j) și r) din Legea nr. 308/2017, Serviciul are următoarele atribuții :

a) primește, înregistrează, analizează, prelucrează și transmite organelor competente informațiile privind activitățile și tranzacțiile suspecte de spălare a banilor, de infracțiuni asociate acesteia și de finanțare a terorismului, prezentate de entitățile raportoare, precum și altă informație relevantă obținută în temeiul prevederilor prezentei legi;

b) sesizează organele de drept competente imediat ce stabilește suspiciuni pertinente cu privire la spălarea banilor, finanțarea terorismului sau la alte infracțiuni ce s-au soldat cu obținerea bunurilor ilicite, precum și Serviciul de Informații și Securitate în partea ce ține de finanțarea terorismului;

d) efectuează investigații financiare în scopul identificării sursei bunurilor suspecte de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;

j) cooperează și efectuează schimb de informații cu autoritățile și instituțiile naționale, din alte țări (jurisdicții), precum și cu organizațiile internaționale în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului;

r) emite decizii de sistare a executării de către entitățile raportoare a activităților sau tranzacțiilor suspecte de spălare a banilor, de infracțiuni asociate acesteia, de finanțare a terorismului și a proliferării armelor de distrugere în masă sau decizii de sistare a bunurilor suspecte.

Conform art. 20 alin. (1) pct. 1 lit.b) din Legea nr. 308/2017, Serviciul, în temeiul, limitele și în scopul prevăzute de prezenta lege, are dreptul să solicite entităților raportoare aplicarea măsurilor asigurătorii.

Potrivit art.33 alin. (4) din Legea nr. 308/2017, în cazul stabilirii suspiciunilor pertinente de spălare a banilor sau de comitere a infracțiunilor asociate acesteia, de finanțare a terorismului sau a proliferării armelor de distrugere în masă, în baza informațiilor parvenite în conformitate cu prevederile prezentei legi, inclusiv a solicitărilor autorităților competente din alte jurisdicții, în scopul aplicării măsurilor asigurătorii, Serviciul emite decizii de sistare a executării activităților sau tranzacțiilor suspecte, precum și decizii de sistare a bunurilor suspecte, pe un termen de până la 30 de zile lucrătoare, fapt despre care notifică persoana fizică sau juridică subiect al sistării.

Examinând materialele cauzei, apreciind probele administrate în raport cu prevederile legale incidente și argumentele invocate de părți, instanța ajunge la concluzia că acțiunea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu principiul legalității, consacrat de Codul administrativ, activitatea autorităților publice trebuie să se desfășoare în conformitate cu legea, iar actele administrative individuale emise de acestea sunt supuse controlului judecătoresc sub aspectul legalității. În cadrul acestui control, instanța verifică atât competența autorității emitente și respectarea procedurii de emitere a actului administrativ, cât și existența temeiurilor de fapt și de drept care au justificat adoptarea acestuia, precum și respectarea limitelor discreției administrative.

Din dispozițiile Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, în redacția aplicabilă la data emiterii actului contestat, rezultă că Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor este abilitat să efectueze analize financiare, să valorifice informațiile obținute de la entitățile raportoare și de la autoritățile competente, inclusiv prin cooperare internațională, și să dispună măsuri temporare de sistare a activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte, în condițiile și pentru termenul prevăzute de lege.

Scopul unei asemenea măsuri este unul preventiv, aceasta urmărind să împiedice temporar efectuarea unei tranzacții ori dispunerea de anumite bunuri până la clarificarea circumstanțelor care au generat suspiciuni privind proveniența sau destinația acestora. Prin urmare, dispunerea măsurii de sistare nu presupune stabilirea definitivă a caracterului ilicit al mijloacelor bănești, ci existența unor informații relevante care să justifice intervenția temporară a autorității în condițiile prevăzute de lege.

Așadar, legea abilitează pârâtul să dispună sistarea executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte, în prezența unor suspiciuni pertinente de spălare a banilor ori de comitere a infracțiunilor asociate acesteia.

În speță, prin Decizia de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte nr. 03/2-15-01d din 5 ianuarie 2022, SPCSB a dispus sistarea sumei de ***** din contul bancar nr. *****, deținut de Minayev Andriy la *****, pe un termen de 30 de zile lucrătoare.

Din materialele cauzei rezultă că măsura a fost dispusă ca urmare a raportării, la data de 30 decembrie 2021, a unei tranzacții în valoare de *****, transferată din contul bancar deținut de Geler Arie la SINKO-BANK LTD, Federația Rusă, în contul reclamantului, cu destinația plății pentru 90% din capitalul social al companiei „DFM" SRL, în temeiul contractului din 27 decembrie 2021.

Totodată, entitatea raportoare ***** a aplicat măsuri asigurătorii din oficiu, pentru un termen de 5 zile lucrătoare, în conformitate cu prevederile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 308/2017.

Instanța reține că, în cadrul investigației financiare, SPCSB a întreprins măsuri în vederea identificării proveniență mijloacelor financiare utilizate de Geler Arie, inclusiv prin cooperarea cu Unitățile de Inteligență Financiară din Federația Rusă și Israel, în temeiul prevederilor Legii nr. 308/2017.

Potrivit informațiilor furnizate de Unitatea de Inteligență Financiară din Federația Rusă, la data de 28 decembrie 2021, în contul bancar deținut de Geler Arie au fost recepționate mijloace bănești în sumă de ***** de la compania „ВИКТОРИЯ ТРЭЙД" ООО, în temeiul unui contract de împrumut cu dobândă din 24 decembrie 2021. Din această sumă, *****au fost convertite în *****, mijloace financiare utilizate ulterior pentru efectuarea transferului destinat achiziționării cotei de 90% din capitalul social al „DFM" SRL.

Din informațiile deținute de SPCSB rezultă că, în luna iunie 2014, compania „ВИКТОРИЯ ТРЭЙД" ООО a recepționat suma de 6 milioane EUR de la compania nerezidentă „HAMILTERO COLOR LIMITED", mijloacele financiare respective provenind din credite acordate companiilor „DANMIRA" SRL și „DASLER CON" SRL de către „Banca de Economii" SA.

De asemenea, potrivit informațiilor publice invocate de pârât, în calitate de asociați ai companiei „ВИКТОРИЯ ТРЭЙД" ООО figurau compania „АРСЕНАЛЪ-КАПИТАЛ" ООО, cu o cotă de 99%, și Kovalev Serghei, care deținea și funcția de administrator. Totodată, până la data de 8 aprilie 2016, în calitate de asociat unic al companiei respective a figurat „MOLDCLASSICA INTERNATIONAL" SRL.

Referitor la compania „АРСЕНАЛЪ-КАПИТАЛ" ООО, pârâtul a indicat că, în anul 2015, aceasta a acordat companiei „AVIA INVEST" SRL împrumuturi în sumă totală de aproximativ 16,3 milioane EUR, din care, până în anul 2021, au fost rambursate aproximativ 13 milioane EUR.

Suplimentar, SPCSB a luat în considerare informațiile privind investigațiile penale desfășurate anterior în privința mai multor persoane fizice și juridice, inclusiv Minayev Andriy și „DFM" SRL, în contextul suspiciunilor de sustragere și spălare a banilor în legătură cu activitatea „Banca de Economii" SA, BC „Banca Socială" SA și BC „Unibank" SA. În acest context, Procuratura Anticorupție a solicitat SPCSB informații financiare aferente persoanelor și societăților vizate, în scopul efectuării analizei financiare.

Totodată, potrivit informațiilor privind traversarea frontierei, Shmoish Igor, reprezentantul prin procură al lui Geler Arie la tranzacția de vânzare-cumpărare a cotei de 90% din capitalul social al „DFM" SRL din 27 decembrie 2021, a înregistrat, în perioada 21–29 decembrie 2021, traversări comune ale frontierei cu Himici Igor, fost deputat în Parlamentul Republicii Moldova din partea Partidului Politic „ȘOR".

Instanța reține că informațiile menționate au fost analizate de pârât în cadrul investigației financiare a tranzacției, în vederea stabilirii proveniență mijloacelor bănești și a clarificării circumstanțelor în care a fost efectuat transferul.

Prin urmare, având în vedere valoarea transferului, destinația declarată a plății și informațiile referitoare la circuitul financiar anterior al mijloacelor bănești, instanța constată că pârâtul a avut la dispoziție elemente care au justificat efectuarea verificărilor suplimentare și aprecierea existenței unor suspiciuni privind proveniența fondurilor.

În aceste circumstanțe, instanța conchide că informațiile invocate de pârât au fost relevante pentru analiza tranzacției concrete și au constituit temeiul factual al măsurii temporare de sistare. Astfel, în măsura în care decizia contestată a fost emisă în limitele competenței legale a SPCSB și cu respectarea condițiilor prevăzute de Legea nr. 308/2017, instanța nu identifică temeiuri pentru anularea acesteia.

Instanța mai reține că măsura de sistare dispusă de SPCSB are caracter temporar și urmărește prevenirea efectuării unor operațiuni care ar putea împiedica identificarea provenienței mijloacelor financiare, precum și asigurarea condițiilor necesare pentru desfășurarea analizei financiare. Scopul măsurii constă în identificarea și urmărirea fondurilor suspecte, în vederea adoptării măsurilor prevăzute de lege, în cazul în care verificările ulterioare confirmă existența unor temeiuri legale.

În speță, instanța constată că autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar în limitele competenței legale, având în vedere informațiile deținute cu privire la tranzacția în valoare de *****, destinația declarată a acesteia, precum și datele obținute în cadrul analizei financiare referitoare la proveniența mijloacelor bănești. Aceste circumstanțe au determinat apariția unor suspiciuni privind proveniența fondurilor, care au justificat aplicarea temporară a măsurii de sistare în scopul efectuării verificărilor necesare.

Instanța reține că măsura dispusă de SPCSB nu reprezintă o constatare definitivă a caracterului ilicit al mijloacelor bănești și nici a vinovăției reclamantului, ci o măsură preventivă, aplicată în vederea clarificării circumstanțelor tranzacției. Prin urmare, pentru dispunerea acesteia nu era necesară stabilirea cu certitudine a provenienței infracționale a fondurilor, fiind necesară existența unor informații relevante care să justifice suspiciunile prevăzute de lege.

Cu privire la argumentele reclamantului referitoare la motivarea insuficientă a actului administrativ contestat, instanța reține că decizia SPCSB cuprinde temeiurile legale ale măsurii dispuse, precum și motivele care au determinat intervenția autorității, și anume suspiciunile privind proveniența mijloacelor bănești și existența unor indicii privind caracterul fictiv al tranzacțiilor. Deși actul administrativ nu conține o descriere detaliată a tuturor circumstanțelor care au stat la baza emiterii sale, motivarea acestuia a fost completată/recuperată de către autoritatea pârâtă în condițiile art. 123 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ.

Referitor la argumentul reclamantului privind încălcarea dreptului de proprietate, instanța reține că sistarea temporară a mijloacelor bănești constituie o ingerință în exercitarea dreptului de a dispune de bunuri, însă aceasta nu echivalează cu lipsirea definitivă de proprietate. O asemenea ingerință poate fi justificată dacă este prevăzută de lege, urmărește un scop legitim și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între interesul public urmărit și restricția impusă persoanei vizate.

În speță, măsura a fost dispusă în temeiul Legii nr. 308/2017, pentru un termen determinat, în scopul clarificării provenienței mijloacelor bănești. Având în vedere natura preventivă și temporară a măsurii, precum și circumstanțele care au determinat aplicarea acesteia, instanța apreciază că restrângerea temporară a posibilității reclamantului de a dispune de suma respectivă a urmărit un scop legitim de interes public, în condițiile respectării cerințelor legale aplicabile.

Celelalte argumente invocate de reclamant nu sunt de natură să demonstreze, prin raportare la materialele cauzei și la cadrul normativ aplicabil, existența unor încălcări ale normelor de drept material sau procedural care să justifice anularea actelor administrative contestate.

Astfel, analizând argumentele expuse de partea reclamantă în cererea de chemare în judecată, în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide că activitatea administrativă desfășurată de autoritatea publică pârâtă a fost efectuată în limitele competenței legale, iar argumentele reclamantului nu justifică anularea actelor administrative contestate.

În aceste condiții, instanța de judecată conchide că acțiunea în contencios administrativ înaintată de Andriy Minayev împotriva Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor privind anularea actelor administrative, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

În temeiul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art.224-225 din Codul administrativ, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea depusă de Andriy Minayev împotriva Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor privind anularea actului administrativ, ca neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîșcani).

Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac